

Peste tot în ziua de astăzi boala necredinței a pătruns adânc în mințile și în mai toate inimile oamenilor. Ortodoxia noastră, chiar și când este încă corectă pe dinafara, este cea mai săracă, cea mai firavă creștinătate care a existat vreodată. Și totuși vocea Tebaidei Nordului ne cheamă. Poate nu să mergem în pustie, dar cel puțin să păstrăm vie în inimile noastre mireasma pustiei: să viețuim în minte și în inimă cu acei bărbați și acele femei ce sunt de o seamă cu îngerii și să îi avem drept

cei mai adevărați prieteni ai noștri, vorbind cu ei în rugăciune; să fim întotdeauna departe de atașamentele și pasiunile acestei vieți, chiar și când ele se strâng în jurul unor instituții sau conducători ai bisericii; să fim înaintea de toate cetățeni ai Ierusalimului Ceresc, Orașul de sus, către care se îndreaptă toate nevoințele noastre creștinești, și doar apoi membri ai acestei lumi de jos, care este trecătoare.

Sursa: saraca.orthodoxphotos.com

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 7 ianuarie	08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului
Sâmbătă 12 ianuarie	18:00 Vecernia și Litia
Duminică 13 ianuarie	08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 4, 7-13; Ev. Matei 4, 12-17; gl. 8, voscr. 11 → Duminica după Botezul Domnului; → Începutul propovăduirii Domnului;

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.” – Efeseni 5, 15-16

Nr. 280 / 6 ianuarie 2019

EUROPA CREȘTINĂ

Atâta vreme cât Europa L-a urmat pe Hristos, ca pe «soarele dreptății», și pe sfinții Săi apostoli, mucenici, sfinți și nenumărați drepti, precum și alți oameni care au bineplăcut Lui, Europa a fost ca o piață luminată de sute și mii de lumânări, mari și mici, arzând strălucitor.

Totuși, atunci când dorința umană și înțelepciunea omenească au bătut ca două vânturi puternice, lumânările au fost stinse și întunericul a pogorât pe pământ... Războiul pentru pământ este împotriva adevărului.

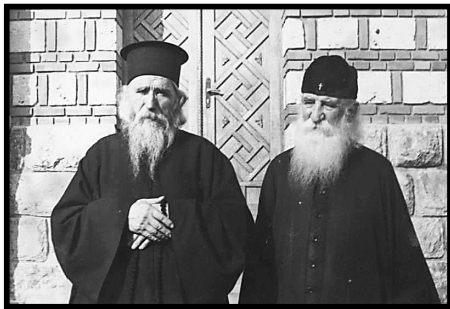
Războiul împotriva adevărului este război împotriva firii dumnezeiești și a celei omenești.

O, amărăciune mai amară decât fierea! Cât de mult suferă oamenii, cât de mult se chinuiesc și cât de mult jertfesc ei pentru această trecătoare și înșelătoare împărăție pământească.

SFÂNTUL NICOLAE
VELIMIROVICI

1881 – 1956

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL IUSTIN POPOVICI

1894 – 1979

ÎN IMAGINE, ALĂTURI DE
PĂRINTELE ILIE CLEOPA

EUROPA POLITEISTĂ

Omul european a transformat Europa într-o fabrică de idoli. Aproape toate produsele civilizației au devenit idoli. De aceea, epoca în care trăim este mai întâi de toate o epocă a idolatriei. Nici un alt continent nu este atât de invadat de idoli, așa cum este Europa contemporană. Nicăieri omul nu este mai rob față de lucruri și nicăieri nu muncește atât de mult pentru ele ca în Europa. În realitate, este vorba despre o idolatrie în cea mai gravă formă, pentru că închinarea se face către pământ. Spuneți-mi, nu se închină omul pământului atunci când își iubește în mod egoist trupul făcut din țărână și insistă asupra ideii că este trup și numai trup? Nu se închină el

pământului atunci când proclamă ideologia luptei de clasă, a națiunii și a umanității?

Așadar, Europa nu suferă de ateism, ci de politeism. Nu ne putem plânge de lipsa dumnezeilor, ci de inflația acestora. Pentru că L-a pierdut pe adevăratul Dumnezeu, omul a vrut să-și potolească setea de Dumnezeire prin crearea de idoli. Și-a creat idoli din știință și din teoriile ei, din tehnică, din descoperiri, din religie și din reprezentanții ei, din politică și din partidele ei, din modă și din manechinii ei...

Sursa: crestinortodox.ro

PĂRINTELE SERAFIM ROSE

1934 – 1982

CONTEMPORANEITATE

Nu trebuie să ne izolăm în mod artificial de realitățile lumii de astăzi; mai degrabă, trebuie să învățăm a folosi cele mai bune lucruri pe care ni le oferă lumea,

căci tot ceea ce este bun în lume - dacă suntem îndeajuns de înțelepți ca să vedem - arată către Dumnezeu, și trebuie să folosim aceasta. Prea mulți oameni cad în greșeala mărginerii Ortodoxiei la slujbele bisericii, la rugăciuni și la lectura ocazională a unei cărți duhovnicești. Adevărata ortodoxie, însă, cere o dăruire care implică fiecare aspect al vieților noastre. Cineva ori este ortodox tot timpul, în fiecare zi, în fiecare moment al vieții - ori nu este nicidecum cu adevărat ortodox. De aceasta, trebuie să ne dezvoltăm o perspectivă ortodoxă asupra lumii și să trăim potrivit ei. [...]

Cât despre fatalismul celor ce cred că omul trebuie să fie rob al „duhului vremurilor”, acesta este dezaprobat de experiența fiecărui creștin vrednic de numele său, căci viața creștină nu este altceva decât o luptă împotriva duhului fiecărui veac, de dragul veșniciei.

Compromisul creștin în gândire și în vorbă, precum și nepăsarea în faptă, au deschis calea către izbânda puterilor absurdului, ale Satanei, ale Antihristului. Veacul actual al absurdității este dreapta răsplată a creștinilor ce nu au reușit să fie creștini.

Nu te încrede prea mult minții tale; gândirea trebuie rafinată prin suferință, căci altfel nu va rezista încercării acestor vremuri crude. Cât de multă nădejde este pentru cei ce nu se încred lor prea mult și

nu îi critică peste măsură pe ceilalți! Și cât de puțină nădejde este pentru cei ce fac altminteri!

Încercările psihologice ale viețuitorilor din vremurile de pe urmă vor egala încercările fizice ale mucenicilor. Dar pentru a rezista acestor încercări trebuie să trăim în altă lume. Încearcă să îți minte că întreaga lucrare creștină este locală - aici și acum, între mine, Dumnezeu și cel de lângă mine.

TEBAIDA NORDULUI

Nu trebuie să ne înșelăm singuri: viața pustnicilor din Tebaida Nordului ne depășește cu mult în aceste vremuri de nemaîntâlnită goliciune duhovnicească.

În orice epocă, viața monastică este limitată de felul de viață care se găsește în lume. Într-o vreme în care viața ortodoxă cotidiană din Rusia era extrem de grea și foarte sobră, monahismul putea înflori; dar în vremurile noastre în care viața obișnuită a ajuns nefiresc de „confortabilă” și perspectiva asupra lumii, chiar și a celor mai buni dintre conducătorii religioși și intelectuali, este cutremurător de frivolă, ce poate fi de așteptat mai mult decât acea „spiritualitate confortabilă” pe care voci îndrăznețe din interiorul Rusiei sovietice o reproșează chiar și acum Apusului liber?